

Sygn. akt: I C 1369/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Żelewska
Protokolant:	Protokolant Jolanta Migot

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2017 r. w G.

sprawy z powództwa **M. S.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 5.264,95 zł (pięć tysięcy dwieście sześćdziesiąt cztery złote 95/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 lipca 2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. S. kwotę 2.699,02 zł (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych 02/100) tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 877,93 zł (osiemset siedemdziesiąt siedem złotych 93/100) tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Gdyni;

V. nakazuje ściągnąć od powoda M. S. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 86,83 zł (osiemdziesiąt sześć złotych 83/100) tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Gdyni.

Sygnatura akt: I C 1369/16

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł pozew przeciwko Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. domagając się od pozwanego zapłaty kwoty 5.756,95 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 5.264,95 zł od dnia 17 lipca 2016r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 492zł od dnia 12 sierpnia 2016r. do dnia zapłaty, a także zasądzenia zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w dniu 16 czerwca 2016r. jego samochód marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) został uszkodzony w kolizji drogowej. Winnym kolizji okazał się kierowca ubezpieczony w zakresie OC przez pozwanego. Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę wypłacając odszkodowanie w wysokości 29.798,52 zł z tytułu kosztów naprawy. Z uwagi na fakt, że wypłacone odszkodowanie było zaniżone, a powód nie posiadał

specjalistycznej wiedzy z zakresu wyceny kosztów naprawy ani z zakresu dochodzenia roszczeń zwrócił się o pomoc do pełnomocnika. Zgodnie z kalkulacją naprawy sporządzoną na zlecenie powoda koszt naprawy pojazdu to kwota 35.063,47 zł. Poza kosztami naprawy w wysokości 5.264,95 zł, powód domaga się także zapłaty kwoty 492 zł stanowiącej poniesione przez powoda koszty z pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym.

(pozew k. 2-5)

W odpowiedzi na pozew pozwane Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. (odpowiedź na pozew k. 26)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 czerwca 2016r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność powoda M. S.. Sprawca kolizji miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. z siedzibą w W..

(okoliczności bezsporne)

Pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 29.798,52 zł z tytułu zwrotu kosztów naprawy. Pismem z dnia 1 sierpnia 2016r. powód reprezentowany przez pełnomocnika K. W. (...) Centrum Pomocy (...) wezwał ubezpieczyciela do zapłaty pozostałej części odszkodowania w wysokości 5.264,95 zł tytułem kosztów naprawy, uwzględnienia ustawowych odsetek od kwoty roszczenia za cały okres nieuzasadnionej zwłoki oraz refundacji kosztów poniesionych przez pełnomocnika powoda (zgromadzenie i analiza dokumentacji szkody, wykonanie kosztorysu, korespondencja i telefony). Do wezwania dołączono sporządzony na zlecenie powoda kosztorys, zgodnie z którym koszt naprawy pojazdu wynosi 35.063,47 zł.

(okoliczności bezsporne)

Celowy i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy uszkodzeń w pojeździe M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), niezbędny do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, przy zastosowaniu stawek za prace mechaniczno-blacharskie i lakiernicze w wysokości 130 zł/rbg oraz przy zastosowaniu części nowych i oryginalnych wynosi 35.063,47zł.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego J. D. k. 72—80, opinia uzupełniająca – k. 92-101)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów oraz dowodu z opinii biegłego sądowego z rzeczoznawcy samochodowego J. D..

Oceniając zebrany materiał dowodowy Sąd uznał, iż dowody z dokumentów prywatnych przedłożonych przez powoda są wiarygodne, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Za w pełni wiarygodny dowód w sprawie Sąd uznał także dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego J. D.. Sąd miał na uwadze, że przedmiotowa opinia została sporządzona przez osobę dysponującą fachową wiedzą z zakresu techniki samochodowej, na podstawie całego zebranego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu przedstawiona przez biegłego opinia jest jasna, logiczna, nie zawiera żadnych luk czy sprzeczności, ani też nie budzi wątpliwości Sądu w świetle zasad doświadczenia życiowego czy wiedzy powszechnej. Z tych też względów, jak również z uwagi na bezcelowość ustalania rodzaju części użytych do naprawy przedmiotowego pojazdu, sąd oddalił wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego. (k. 109v)

Normatywną podstawę odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela stanowią przepisy art. 822 § 1 i 4 k.c. i art. 824¹ § 1 k.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Z treści art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity Dz.U. z 2013r., poz. 392) wynika, iż w obowiązkowych ubezpieczeniach odpowiedzialności cywilnej odszkodowanie wypłaca się w granicach odpowiedzialności cywilnej podmiotów objętych ubezpieczeniem, nie wyżej jednak niż do wysokości sumy gwarancyjnej ustalonej w umowie. Nadto, na względzie należy mieć również treść art. 361 § 1 k.c., który stanowi, iż zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność jedynie za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła, oraz treść art. 363 § 1 k.c. który stanowi, że co do zasady naprawienie szkody winno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie do stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, przy czym gdyby przywrócenie do stanu poprzedniego pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Jednocześnie z treści art. 361 § 2 k.c. wynika, iż naprawienie szkody obejmuje straty, które poniósł poszkodowany.

Przechodząc do szczegółowych rozważań wskazać należy, iż pomiędzy stronami nie było sporu ani co do okoliczności kolizji drogowej z dnia 16 czerwca 2016r., winy kierowcy posiadającego obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń ani tego, że odpowiedzialność za szkodę ponosi pozwany w związku z zawartą ze sprawcą umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Nadto, należało mieć na uwadze, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany zakład ubezpieczeń przyjął co do zasady odpowiedzialność za poniesioną przez powoda szkodę i przyznał mu odszkodowanie w łącznej wysokości 29.798,52 zł. Zatem, jedyną kwestią sporną pomiędzy stronami była wysokość szkody.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powód wykazał – wnosząc o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego – że przyznana mu w toku postępowania likwidacyjnego kwota 29.798,52 zł tytułem odszkodowania nie kompensuje całości poniesionej szkody. Na podstawie dowodu z opinii biegłego sądowego do spraw wyceny szkód samochodowych Sąd ustalił bowiem, że niezbędny i celowy koszt naprawy uszkodzeń w pojeździe powoda marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wynosi 35.063,47 zł. W świetle opinii należało uznać, że pozwany na etapie postępowania likwidacyjnego bezzasadnie dokonał wyceny szkody według cen części nieoryginalnych oraz zaniżonych stawek robocizny. Sąd miał na uwadze, że zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą rozkładu ciężaru dowodowego wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem pozwany domagał się uwzględnienia przy wycenie szkody cen części innych aniżeli części nowe i oryginalne, to winien był udowodnić, że stan techniczny pojazdu czy też historia szkód pojazdu uzasadniały użycie tzw. zamienników. Nadto, jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003r. w sprawie III CZP 32/03, OSNC 2004/4/51 „odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku”. Pamiętać przy tym należy, iż zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi (por.: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112, Prok.i Pr.-wkł. (...), LEX nr 1129783, Biul.SN 2012/4/5, M.Prawn. 2012/24/1319-1323). W niniejszym postępowaniu pozwany z jednej strony nie wykazał,

że przed powstaniem szkody w samochodzie należącym do powoda były zamontowane części nieoryginalne, ani też że pojazd uczestniczył w innych kolizjach oraz że znajdował się w złym stanie technicznym nieadekwatnym do wieku i okresu eksploatacji, a z drugiej strony nie udowodnił, iż w przypadku dokonania naprawy przy użyciu części oryginalnych dojdzie do wzrostu wartości pojazdu, a w konsekwencji powód zostanie bezpodstawnie wzbogacony kosztem majątku pozwanego. Nadto, w swojej opinii biegły J. D. wskazał, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż części zamontowane w przedmiotowym aucie w dacie kolizji były częściami wcześniej naprawianymi czy nieoryginalnymi. Biegły wniosek ten oparł nie tylko o analizę dokumentów i zdjęć pochodzących od pozwanego ale również oględzin pojazdu, których dokonał osobiście.

Nadto, w świetle opinii biegłego należało uznać, że zaniżone zostały przez pozwanego koszty robocizny. W kosztorysie sporządzonym w postępowaniu likwidacyjnym strona pozwana uwzględniła stawki w wysokości 70 zł/rbg, jednak wobec opinii biegłego sądowego stawki te należało uznać za znacząco zaniżone. Jak wynika z opinii biegłego, przyjmując należy, iż przedmiotowy pojazd przed kolizją z 16.06.2016r. nie był uszkodzony a części, które uległy wówczas uszkodzeniu były oryginalne (fabryczne) Zdaniem biegłego, biorąc to pod uwagę jak również klasę pojazdu rok jego produkcji (2013) przyjmując należało, że pojazd ten winien być zakwalifikowany do naprawy w serwisie I lub II kategorii. Dlatego biegły przyjął, że w dacie szkody średnimi stawkami na rynku lokalnym w tej kategorii warsztatach były stawki za prace blacharsko-lakiernicze i mechaniczne w wysokości 130 zł/rbg.

Mając zatem na uwadze wszystkie podniesione powyżej okoliczności Sąd przyjął, iż M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) przy zastosowaniu stawek prace blacharsko-lakiernicze i mechaniczne w wysokości 130 zł/rbg oraz przy zastosowaniu części nowych i oryginalnych wynosi, zgodnie z twierdzeniem powoda, 35.063,47 zł. Biorąc jednak pod uwagę, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał już poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 29.798,52 zł to powodowi należy się dopłata do odszkodowania w kwocie 5.264,95 zł. Mając powyższe na uwadze – na podstawie art. 822 § 1 i 4 k.c. oraz art. 13 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.264,95 zł. Ponadto – na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – Sąd zasądził od powyższej kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 17 lipca 2016r. do dnia zapłaty. Zważyć bowiem należało, że szkoda pozwanemu została zgłoszona w dniu 16 czerwca 2016r., a roszczenie stało się wymagalne z upływem 30 dni od dnia zgłoszenia. Jednocześnie należy przyjąć, że pozwany jako profesjonalista dysponujący fachowym zespołem rzeczoznawców samochodowych oraz niezbędnymi środkami technicznymi był w stanie w terminie wynikającym z art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) ustalić zakres szkody i wysokość należnego powodowi odszkodowania.

W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się również zwrotu wydatków poniesionych na etapie przedprocesowym tj. kwoty 492 zł z tytułu kosztów pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym. W ocenie Sądu roszczenie powoda w tym zakresie nie zasługiwało na uwzględnienie. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale składu 7 sędziów z dnia 13 marca 2012r., III CZP 75/11, Legalis nr 432231 uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.). W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, że objęcie przedmiotowych kosztów odszykowaniem może być uzasadnione, gdy okoliczności określonej sprawy uprawniają do stwierdzenia merytorycznej lub ekonomicznej potrzeby ustanowienia pełnomocnika. Jako zdarzenia usprawiedliwiające potrzebę skorzystania z zastępstwa w postępowaniu likwidacyjnym przytaczano nieznaną języka polskiego przez cudzoziemca, zamieszkiwanie poszkodowanego poza Polską, powodujące, że osobiste prowadzenie postępowania likwidacyjnego mogło wiązać się z wyższymi kosztami niż wydatki na pomoc specjalisty, skorzystanie z której uznawano niekiedy za realizację obowiązku zapobieżenia zwiększeniu szkody. Powoływano także argumenty

dotyczące potrzeby zapewnienia poszkodowanemu pozycji porównywalnej z pozycją ubezpieczyciela i zmniejszeniu niedogodności, jaką stanowi udział w postępowaniu likwidacyjnym. Poza powyższymi przypadkami, w ocenie Sądu Najwyższego, „w normalnym związku pozostaje natomiast sięgnięcie po pomoc prawną w okolicznościach, w których stan zdrowia, kwalifikacje osobiste lub sytuacja życiowa poszkodowanego usprawiedliwiają stanowisko o niezbędności takiej pomocy w celu sprawnego, efektywnego i ekonomicznie opłacalnego przebiegu postępowania likwidacyjnego. Tego rodzaju koszty będą poniesione wprawdzie także zgodnie z wolą poszkodowanego, jednak decyzja o konieczności wydatków nie będzie swobodna, lecz wymuszona przez zdarzenie sprawcze, usunięcie skutków którego wymaga skorzystania z pomocy pełnomocnika”. Sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela powyższy pogląd prawny. W niniejszej sprawie – zdaniem Sądu – powód nie wykazał, że zaszyły jakiegokolwiek szczególne okoliczności, które uzasadniałyby uwzględnienie żądania zwrotu kosztów postępowania przedprocesowego (np. choroba, pobyt za granicą etc.). W ocenie Sądu skoro pomiędzy stronami od początku sporna była wysokość szkody to jedynym sposobem rozstrzygnięcia sporu było wytoczenie powództwa i złożenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, co też powód uczynił w pozwie. Dlatego też w powyższym zakresie powództwo należało oddalić, o czym Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804) przyjmując, że powód wygrał w 91 %, a pozwany w 9 % rozdzielił koszty stosunkowo. Zważyć należy, iż strona powodowa poniosła w niniejszej sprawie koszty opłaty sądowej od pozwu (288zł), opłaty za czynności fachowego pełnomocnika – radcy prawnego w stawce minimalnej (2.400 zł), opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (17 zł) oraz zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego (500 zł) w łącznej wysokości 3205 zł, z czego należy mu się od przeciwnika zwrot kwoty 2.916,55 zł. Z kolei pozwany poniósł koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.417 zł, z czego należy mu się zwrot kwoty 217,53 zł. Po wzajemnym skompensowaniu kosztów należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.699,02 zł.

Z kolei w punkcie czwartym i piątym sentencji wyroku, na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 5 pkt. 3, art. 83 i art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. 2010.90.594 ze zm.) Sąd nakazał ściągnąć od obu stron na rzecz Skarbu Państwa brakujące koszty opinii biegłego w wysokości 964,76 zł, które zostały w całości wypłacone ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni. W związku z powyższym od pozwanego należało ściągnąć kwotę 877,93 zł, zaś od powoda kwotę 86,83 zł.